

Posudek

rigorozní práce Vladimíry Bláhové Klamavá reklama

Posuzovaná rigorozní práce výše uvedeného názvu se zabývá jedinou skutkovou podstatou nekalosoutěžního jednání. Jde o práci, která obsahuje celkově 94 stran textu, avšak vlastní text počíná stranou 6 a končí stranou 91. Skládá se ze tří částí, přičemž třetí část je tvořen pouhým závěrem o 3 stranách.

P r v n í č á s t, nazvaná úvodem do problematiky obsahuje šest titulů a v nich autorka pojednává o základních otázkách nekalé soutěže a jejím vývoji až do současnosti.

V e d r u h é č á s t i, která se skládá z dvaceti tří bodů, pojednává rigorózně o naší současné právní úpravě, přičemž akcent klade na soukromoprávní úpravu, dále o úpravě v komunitárním právu a o veřejnoprávní regulaci a o trestněprávních dopadech. Jde o problematiku, která se zvoleným tématem sice souvisí, avšak z hlediska katedry obchodního práva měla být zpracována v jiném rozsahu a jen jako doplněk. Autorka však pojala tuto úpravu značně podrobně a ve větším záběru než samotnou úpravu soukromoprávní. Tak např. popisuje zákon o regulaci reklamy, zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání, v bodu nazvaném samoregulace popisuje kodex reklamy, podobný popis existuje v případě role trestního práva v oblasti reklamy. Tyto okruhy jdou skutečně nad rámec zpracovaného tématu.

Kdyby rigorózně měla svého konzultanta, tak osnova práce by musela být zaměřena ke zcela jiným okruhům otázek.

Je třeba hned v úvodu podotknout, že práce je dosti závislá na odborné literatuře, hodně popisná, na mnoha místech i opisná, zejména pokud jde o druhou část. V práci se jen těžko hledají vlastní názory a myšlenky rigorózně, přitom z práce má vyplynout, že autorka je schopna samostatné tvůrčí vědecké činnosti.

Pokud se mám vyjádřit k obsahové stránce posuzované práce, pak upozorním na níže uvedené nedostatky, ať už většího nebo menšího rozsahu. Např. str. 21: hospodářský zákoník neupravoval oblast obchodu, ale tzv. činnost hospodářskou, která byla činností mnohem širší. Na str. 39 an. uvádí autorka právní prostředky ochrany, které v obchodním zákoníku nejsou uvedeny. Proto zde postrádám důvody, které autorku k jejich popisu vedly. Na str. 42 používá autorka pojem firma, přitom má na mysli subjekt. Není možné, aby v práci tohoto zaměření oba pojmy zaměňovala. Na str. 44 používá pojem viník, což je nesprávné, neboť u škody založené na objektivním principu neexistuje zavinění, proto ani viník, na str. 48 je nesprávně uvedena promlčecí lhůta u náhrady škody. Ta není přece desetiletá.

K formální stránce mám tyto připomínky. Tak např. ke str. 19: jaké Koruny má autorka na mysli, a jaký rok, uvádí-li 48, str. 20: do konce padesátého roku – snad let?

I když mám k práci značně kritické výhrady, lze autorce přece jen přiznat, že zvolené téma je úzce specifické, že se seznámila poměrně s bohatou literaturou a že práce neobsahuje podstatné nedostatky. Lze proto konstatovat, že ještě splňuje požadavky na tyto práce kladené a doporučit její ústní obhajobu.

Praha, květen 2006

Zahradníčková
oponent -